

ת"פ 57386/04/13 - מדינת ישראל נגד חדר אלחסוני

בית משפט השלום באילת

07 יולי 2014

ת"פ 57386-04-13 מדינת ישראל נ' אלחסוני

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד איציק אלפסישלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

חדר אלחסוני
ע"י ב"כ עוה"ד אייל לביא - ס"צ

גזר דין

האישום וההרשעה

1. ביום 25.12.2013 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 1.8.2012, בשעות היום, הסיג הנאשם גבול לקרוואן, במגרש גרוטאות באזור התעשייה באילת, בו מתגורר מר מרדכי גר (להלן: "**המתלונן**"), בכך שניפץ את החלון ונכנס דרכו פנימה בכוונה לגנוב. הנאשם גנב ממקום מגוריו זה של המתלונן זוג נעלי "נייקי", תיק אישי ובתוכו בגדים ואוכל מהמקרר.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעבירה המפורטת בכתב האישום שתוקן לקולא. המאשימה הודיעה כי תגביל טיעוניה לעונש מקסימאלי של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ככל שהנאשם ימצא מתאים לכך. לכן, הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות לבחינת התאמתו לריצוי עונשו בביצוע עבודות שירות, כפי בקשת המאשימה; וכן הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר באשר להארכת תקופת התנאי התלויה ועומדת כנגד הנאשם, כפי בקשת ההגנה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, להפעיל בחופף את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, קנס כספי והתחייבות. נטען כי הנאשם פגע בערכים מוגנים של הגנה ושלום הציבור, בכך שחדר לביתו של אדם אחר, גם אם מדובר בפגיעה פחותה ביחס לעבירות ההתפרצות והכניסה למקום מגורים. התובע טען כי הנאשם פעל בשעות הבוקר, ניפץ חלון ונכנס

לקרוואן של אחר במטרה לגנוב פרטי לבוש ומזון. התובע עמד על עברו הפלילי העשיר של הנאשם הכולל בעיקר עבירות רכוש, בשלן ריצה מאסר בפועל למשך 8 חודשים; צוין גילו הצעיר ומצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ומשפחתו.

התובע הסתייג מהמלצות שירות המבחן, אשר המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן, של"צ והארכת תקופת התנאי. לשיטת התובע, המלצות שירות המבחן אינן משקפות נכונה את המסר ההרתעתי שעל בית המשפט לשדר לנאשם ולעבריינים בכוח. התובע הפנה להוראות סעיף 56 לחוק העונשין וסבר כי, בנסיבות המקרה דנא, יש להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם. הוגש גיליון הרשעותיו של הנאשם.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד אייל לביא, עתר להארכת תקופת התנאי התלוי כנגד הנאשם וביקש להטיל עליו עונש שיקומי בדמות צווי מבחן ושל"צ. הסנגור טען כי הנאשם פעל ללא תחכום, ניפץ חלון של קרוואן באזור התעשייה וגנב מתוכו פרטי לבוש, הנעלה ומזון. הסנגור נתן את דעתו לנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם וטען כי אמנם לחובתו הרשעות רלוונטיות בגין עבירות רכוש, אך הנאשם ריצה את עונשו בגין וכיום נמצא בשלב אחר בחייו. הסנגור הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן וטען כי לנאשם נסיבות חיים קשות במיוחד, שיתכן והובילו לביצוע העבירה, ומסר כי הנאשם משקיע מאמצים רבים כדי לתפקד באופן תקין. הסנגור הביע את הסכמת הנאשם לבצע צו של"צ, אף בהיקף כפול מזה שנזכר בתסקיר שירות המבחן.

6. הנאשם עצמו הביע צער על מעשיו ומסר כי השתלב בהליך שיקומי והתחייב להתמיד בו. לדבריו, לא הסתבך עם החוק מאז ביצוע העבירה שבכתב האישום.

דין ומסקנות

7. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40 לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת ממספר שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם לאישום בו הורשע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40 לחוק העונשין (סעיף 40 לחוק העונשין);

לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין) והרבים (סעיף 40 לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40 לחוק העונשין). בכלל זה, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין) או לחומרא בשל שיקולי

הגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימות כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו בית משפט מתחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישית, במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

9. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** עבירת הסגת הגבול היא עצם הכניסה לנכס המוחזק בידי אחר כדי לעבור עבירה, לצדה קבע המחוקק עונש מקסימאלי של שנתיים מאסר. פלישה וכניסה לטריטוריה זרה, השייכת לאחרים, יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים החוקיים. הערך המוגן הוא זכותו הקניינית של המתלונן להחזיק בנכס שבחזקתו ולמנוע מזרים להיכנס אליו. כל אדם וכל גוף זכאי להגנתו של החוק ומערכת המשפט, בשמירה על רכושו ובהגנה מפולשים אליו. יש לייחס משקל גם לתחושות האימה, אוזלת יד, הפגיעה בביטחון האישי והפגיעה בפרטיות אותן חש בעל המקום המגלה אדם זר מחטט בחפציו האישיים ונוטל לעצמו את אשר הוא חפץ בו. במקרה כגון דא, פגע הנאשם בערכים החברתיים של ביטחון הציבור, הזכות לפרטיות וכן הזכות לקניין. מלבד הפגיעה בשגרת החיים ועוגמת הנפש אשר קיימת בכל עבירות הרכוש, בעבירות של הסגת גבול למקום המשמש למגורים, אשר הינו מבצרו של האדם, קיים גם סיכון אינהרנטי להתדרדרות האירוע לפגיעה פיזית בחיי אדם.

10. עבירת הרכוש בה הורשע הנאשם אינה מהרף הגבוה במדרג החומרה בספר החוקים, לרבות ביחס לעבירות רכוש אחרות כגון: שוד או התפרצות למקום מגורים. עם זאת, נסיבות העבירה מצביעות על חומרה מסוימת, שעה שהנאשם ניפץ חלון כדי להיכנס דרכו אל תוך קרוואן, המשמש כמקום מגורים, כדי לגנוב מתוכו רכוש. מנגד, יש לציין כי מדובר בקרוואן המצוי במגרש גרוטאות באזור התעשייה, כך שאין לשלול כי הנאשם סבר שאין מדובר במקום המשמש ברגיל לצרכי מגורים.

כך או אחרת, הנאשם גרם לנזק ולפגיעה ברכושו של המתלונן. יש לתת את הדעת גם להיקף הגניבה, שבמקרה שבפני, מדובר בפרטי לבוש, נעליים ואוכל מהמקרר. ברי שיש שוני במידת האשם של נאשם על פי מידת הנזק שגרם למתלונן ויתכן שסכום מסוים שיראה כפעוט לאדם מסוים, יחשב כסכום משמעותי ביותר לאדם אחר. אינני מקל ראש בחומרת העבירה שמיוחסת לנאשם, תוצאותיה ובעוצמת הפגיעה באינטרס הציבורי המוגן בעקבות ביצועה של העבירה, אך דומני כי מכלול הנסיבות מצביעות על פגיעה בערכים החברתיים המוגנים ברף נמוך.

11. **במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין), נתתי דעתי, בין היתר, לכך שחלקו של הנאשם במהלך הדברים היה מרכזי. מתיאור עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הגיע בשעות הבוקר לקרוואן שהוצב במגרש גרוטאות באזור התעשייה שחורת באילת, ניפץ את חלון דרכו פנימה בכוונה לבצע גניבה. מתיאור זה דומה כי הנאשם תכנן את מעשיו אך אין המדובר בעבירה שניכר בה תחכום רב. הנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירה ממשי שכן עבירה של חדירה למקום מגורים של אחר טומנת בחובה פוטנציאל להיתכנות מפגש אלים בין מסיג הגבול לבין הדייר במקום. סביר כי מעשיו של הנאשם גרמו לדייר המקום מפח נפש עת נוכח לגלות כי חדרו למקום מגוריו וגזלו מרכושו. הנזק שנגרם מביצוע העבירה מתבטא הן בפגיעה ברכוש לפי שוויו והן בעוגמת הנפש ואבדן תחושת הביטחון שלבטח ליוו את המתלונן. ההגנה טענה כי הנאשם פעל מתוך מצוקה כלכלית קשה וטענה זו מצאה ביטוי גם בתסקיר שירות המבחן. סבורני כי יש להתחשב בנסיבות המצערות שהביאו את הנאשם לבצע עבירה שמטרה לחפש מזון כדי להשביע רעב. אדגיש כי אין בכך כדי להצדיק את מעשיו הנאשם, אך העובדה כי הנאשם הסיג גבול לשם חיפוש אחר מזון שופכת אור על נסיבות העבירה כולה ותוצאותיה (ר' סעיף 40ט(א)(5)). לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם ובכל עת הוא יכל לחדול ממעשיו, מבלי שעשה זאת. לא נודעה התגרות של מאן דהוא ולא נשמעה טענה לעניין מצוקתו הנפשית. הנאשם אף אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

12. **מדיניות הענישה הנהוגה** - עיון במקרים שנדונו בפסיקה על עבירת רכוש מסוג הסגת גבול פלילית, מלמד כי מעטים הם המקרים בהם הורשע נאשם בעבירה זו בלבד, מבלי שהתלוו לה עבירות רכוש נוספות (כגון גניבה או התפרצות). להלן דוגמאות ממקרים קרובים לענייננו, במידת האפשר:

א. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 47551-07-10 **טייב חביב ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.11.2010) הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתם בעבירות של הסגת גבול פלילית, ניסיון גניבה והיזק לרכוש במזיד בכך שהסיגו גבול למפעל באזור תעשייה והוציאו משם 9 משטחי בשר. על הנאשמים, נעדרי עבר פלילי **הוטלו 60 ימי מאסר לריצוי בפועל**, מאסר מותנה, פיצוי למפעל וחילוט המשאית באמצעותה נכנסו למפעל.

ב. בת"פ (שלום אילת) 2660-08-13 **מדינת ישראל נ' אל טופחי** (ניתן ביום 10.6.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בין היתר, בעבירה של הסגת גבול פלילית, בכך שנכנס לחצר בית מגורים והציץ אל חלון יחידת דיור במקום. נקבע מתחם ענישה לעבירה זו בלבד **החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בת"פ (שלום אילת) 25431-03-13 **מדינת ישראל נ' יעקב ז'ק טורג'מן** (ניתן ביום 12.5.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבה, בכך שפרץ למחסן של מסעדה באילת. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **4 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסרים מותנים והתחייבות.

- ד. בת"פ (שלום פ"ת) 15683-01-13 **מדינת ישראל נ' נור אעמר** (ניתן ביום 17.4.2014) אישר בית המשפט הסדר, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול וגניבה והוטלו עליו **45 ימי מאסר בעבודות שירות**, מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלונן.
- ה. בת"פ (שלום קריית גת) 46811-11-13 **מדינת ישראל נ' מסעוד ביטון** (ניתן ביום 12.3.2014) אישר בית המשפט הסדר, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול והוטלו עליו **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.
- ו. בת"פ (שלום קריית גת) 31571-06-12 **מדינת ישראל נ' דניס פוטרייצנקו** (ניתן ביום 10.3.2014), אישר בית המשפט הסדר, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול, החזקת נכס החשוד כגנוב, החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת מכשיר פריצה והארץ בשנתיים נוספות מאסרים מותנים, והטיל עליו קנס כספי סמלי ופסילת רישיון נהיגה.
- ז. בת"פ 11104-11-12 (שלום אילת) **מדינת ישראל נ' מילטון גולדשטיין** (ניתן ביום 14.3.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הסגת גבול וגניבה, בכך שנכנס מבלי שהיו לו מפתחות לדירת מכר אצלו התארח ונטל משם מחשב נייד, גיטרה חשמלית מגבר וציוד הגברה נוסף. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם בין 3 ל-18 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **6 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים והתחייבות וכן הפעיל מאסר מותנה בחופף.
- ח. בת"פ (שלום פ"ת) 14190-05-13 **מדינת ישראל נ' אלי שושן** (ניתן ביום 14.1.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של ניסיון גניבה, הסגת גבול וגניבה, בכך שנכנס לבית עסק לאחר שוודא כי אין בו איש, ונטל סכום של 20,000 ₪. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי כספי למתלונן.
- ט. בת"פ (שלום ירושלים) 19090-06-10 **מדינת ישראל נ' שלמה אמסלם** (ניתן ביום 23.6.2011) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול והחזקת סם לשימוש עצמי והטיל עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס, בגין עבירה זו.
- י. בת"פ (שלום ירושלים) 2783/09 **מדינת ישראל נ' רסמי אבו חליל ואח'** (ניתן ביום 2.9.2010) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול והוטלו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.
- יא. בת"פ (שלום טבריה) 1704-09-09 **מדינת ישראל נ' עזרא חופי ואח'** (ניתן ביום 24.5.2010) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול פלילית, גניבה, היזק

לרכוש וניסיון גניבה בכך שהגיע לקרוואן בישוב נווה עובד ונטל מהמקום חפצים שונים העשויים אלומיניום וברזל כולל מזגנים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי למתלונן.

יב. בת"פ (שלום אילת) 1041/08 **מדינת ישראל נ' שירן פסו ואח'** (ניתן ביום 15.2.2010) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול והוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

13. מכל המקובץ, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והיחס ההולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי מתחם העונש ההולם נע על פני ספקטרום שבין מאסר מותנה ושל"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. לאחר קביעת מתחם הענישה ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו. לצורך כך, יש מקום להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות שיש בהם כדי להשפיע על גזירת הדין, כגון: גיל, עבר הפלילי, נטילתהאחריות, פגיעת העונש במשפחתו, נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק ועוד (ר' סעיף 40יא לחוק העונשין). בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

15. ביום 10.6.2014 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. במסגרת התסקיר נסקרו קורות חייו של הנאשם ותולדות משפחתו, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לדרוש. הנאשם בן 22 ומזה כ- 4 שנים עובד כשומר באזור התעשייה בערד. הנאשם שיתף את שירות המבחן במצוקתו הכלכלית הקשה הנובעת מהיותו המפרנס היחיד של משפחתו הענפה, המונה 12 אחים. בהתייחסותו למעורבותו השולית מסר הנאשם לשירות המבחן כי תנאי חייו הקשים ומצוקת משפחתו הובילו אותו להתחברות לחברה שולית, במסגרתה נחשף לרווח הקל הטמון בעבירות רכוש. בהתייחסו לעבירה בה הורשע בהליך זה, מסר הנאשם כי הגיע לאילת על מנת לחפש עבודה, לאחר ששוחרר ממאסר שריצה בגין עבירות רכוש ולא התכוון לבצע עבירה. הנאשם מסר כי חשב שהקרוואן שייך לשומרים באתר שעזבו. בשל מחסור בכסף ותחושת רעב נכנס לקרוואן, כדי לחפש מזון ושתייה וכשמצא זוג נעלים נטל אותן אליו. שירות המבחן התרשם כי נסיבות חייו הקשות ומאפיינים הישרדותיים הובילו את הנאשם לבצע את העבירה וציון כי הנאשם הודה במעשיו ולקח אחריות מלאה. שירות המבחן העריך כי המאסר שהוטל על הנאשם בעבר היווה עבורו גורם מרתיע וחולל בו שינוי וכי לעת עתה שואף הנאשם לנהל חיים

נורמטיביים והביע מחויבות לנקיטת פעולה שתמנע הישנות ביצוע עבירות דומות. עם זאת, צוין כי ללא הכוונה והדרכה, קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות רכוש על ידי הנאשם. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להאריך את תקופת התנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם ולהטיל עליו ענישה שיקומית, בדמות צו של"צ בהיקף של 80 שעות וצו מבחן. הנאשם הביע הסכמתו להשתלב בהליך טיפולי בחסות שירות המבחן.

16. שיקולים מרכזיים לחובת הנאשם, מצאתי בחומרת מעשיו ועברו הפלילי העשיר, חרף גילו הצעיר, אשר לא הניע אותו לשוב ולעבור עבירת רכוש נוספת. מעיון במרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הנ"ל הורשע בעברו בעבירות רכוש רבות, בגין הושתו עליו, בין היתר, עונש של מאסר בפועל למשך 8 חודשים, מאסרים מותנים וקנסות. יתר על כן, כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג עוון שהוטל בתיק ת"פ (שלום ב"ש) 33689-11-11, מיום 28.3.2012.

17. מנגד, עומדים לזכות הנאשם שיקולים רבים לקולא ובכללם הודאתו במיוחס לו בכתב האישום שתוקן לקולא, לקיחת האחריות, הבעת הצער והחרטה, המשקפים הפנמת הפסול שבמעשיו. מצאתי לתן משקל רב לגילו הצעיר, לרקעו המשפחתי והכלכלי הקשה והמורכב ולהמלצות שירות המבחן. עוד לקחתי בחשבון את פגיעת העונש במשפחתו הענפה של הנאשם, אשר פרנסתה תלויה בו, לאחר ששני אחיו לקו במחלות פסיכיאטריות.

18. נסיבות חייו הקשות של הנאשם וצרכי הישרדותו הניעו אותו לבצע את העבירה נשוא כתב האישום המתוקן. הנאשם לא הסיג גבול כדי לגנוב מצלצלים מכספת, אלא עשה כן על מנת לגנוב אוכל כדי לשבור את רעבונו. בנסיבות אלו, ומבלי להקל חלילה בחומרת המעשה, סבורני כי יש מקום לגלות מעט חמלה כלפי הנאשם. תחושת הרעב היא תחושה נוראה, לבטח כזו המביאה אדם להסיג גבולם של אחרים כדי לתור אחר מזון.

19. כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם הביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי, והביע הסכמתו להשתתף במערך טיפולי בחסות שירות המבחן. הנאשם הביע בפניי ובפני שירות המבחן צער על מעשיו והתרשמתי מכנות דבריו.

בנסיבות מיוחדות אלה, סבורני כי נכון להחיל בעניינו של הנאשם העומד מלפניי כאינדיבידואל לדין, את הוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין המותירה בידי בית משפט הבא לגזור את עונשו של נאשם שיקול דעת אם לחרוג ממתחם הענישה, ככל שהוא מוצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. מכלול נסיבות הזכות לנאשם, מורה כי ניתן לייחס לו משקל דומיננטי בענישתו, לאחר ששוכנעתי כי יש מקום לעודדו בדרכי שיקומו וכי קיים סיכוי ממשי שישתקם, ככל שיקבל את הסיוע המתאים.

שירות המבחן התרשם כאמור כי הנאשם הפנים את הפסול שבמעשיו ואת רצונו להימנע מכך בעתיד. הנאשם אף לא הסתבך עם החוק מאז ביצוע העבירה לפני כשנתיים. אי לכך, נסיבות המקרה דנא והשיקול השיקומי

מצדיק לטעמי קביעת עונש מתאים ברף התחתון של מתחם הענישה ואולי אף למטה מכך.

20. כפי הנזכר, תלוי ועומד כנגד הנאשם עונש של מאסר מותנה בר הפעלה למשך 6 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג עוון שהוטל עליו בת"פ (שלום ב"ש) 33689-11-11 מיום 28.3.2012.

ככלל, סעיף 55 לחוק העונשין קובע כי משהורשע נאשם בעבירה נוספת בשלה הוטל עונש מאסר מותנה, יופעל כנגדו עונש המאסר המותנה. עם זאת, קובע סעיף 56(א) לחוק העונשין כי בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה אם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

בנסיבותיו של הנאשם, עליהן עמדתי בהרחבה לעיל, סבורני כי לא יהיה צודק להפעיל את המאסר המותנה. הנאשם פעל מתוך תחושת רעב וחיפש אוכל, הפנים את חומרת מעשיו והשתלב בהליך טיפולי בחסות שירות המבחן. הפעלת המאסר המותנה תסב לו נזק חמור ומצאתי כי הארכת משך המאסר המותנה תתרום להרתעת הנאשם לבל ישוב לבצע עבירה פלילית בה הורשע.

21. לא התעלמתי מהגמול הנדרש לנאשם שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו ואת הוקעתם הנדרשת והצורך בהרתעתו והרתעת עבריינים כמותו. בגדר תפירת חליפתו העונשית של הנאשם כמידתו המדויקת, גמול ההולם את מכלול נסיבות המעשה והעושה ימצא ביטויו בביצוע צו של"צ, בהיקף נרחב מהמלצת שירות המבחן, ובדרך זו יגמול הנאשם על מעשיו לחברה.

22. מכל המקובץ, מצאתי לגזור על הנאשם רכיבי ענישה באופן שיווצר הליך מבוקר ומתמשך במסגרתו יועמד הנאשם בפיקוח טיפולי ושיפוטי. בדרך זו ישמש ההליך הפלילי כמנוף לטיפול ולשיקום ביחד עם פיקוח המאפשר, בכל עת, דיון מחדש בעונשו של הנאשם. כולי תקווה כי הנאשם יתמיד בהליך של שיקום בחסות שירות המבחן וייקח בשתי ידיים ובנפש חפצה את ההזדמנות אשר ניתנה לו לשקם את דרכיו. אולם ידע הוא כי אם חלילה יחזור הוא לבצע מעשי עבירה, ידיהם של אוכפי החוק לא תהיינה קלות עמו.

23. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי להשית עליו רכיבי ענישה של קנס אלא להסתפק בהתחייבות בלבד.

העונש המתאים לנאשם

24. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, באיזון ביניהם ובשים לב לפסיקה הנוהגת, מצאתי להשית על

הנאשם, עונש כדלקמן:

- א. של"צ - הנאשם יבצע 180 שעות שירות לתועלת הציבור, וזאת בהתאם לתכנית שירות המבחן ובפיקוחו. הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו, לחידוש המשפט ולגזירת דינו מחדש. **שירות המבחן יתאים תכנית של"צ לנאשם, בהיקף האמור, ויגישה לבית המשפט בתוך 30 יום.**
- ב. צו מבחן - הנאשם יעמוד לפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, למשך תקופה של 18 חודשים, שתחילתה היום הכל בהתאם לתכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן. לא יעמוד הנאשם בצו המבחן, ניתן יהיה לגזור מחדש את עונשו.
- ג. אני מורה על חידוש תקופת התנאי שהוטל על הנאשם בתיק ת"פ (שלום באר שבע) 33689-11-11, מיום 28.3.2012, למשך שנתיים נוספות החל מהיום.
- ד. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 3,000 ₪ להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת רכוש, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים מהיום, ייאסר בגין כך למשך 30 ימים.
- ה. מוצגים - ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ד, 07 יולי 2014, במעמד הצדדים.